

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Καί αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος ταύτης παρήλθον μὲ τὸ αὐτὸ στερεότυπον πρόγραμμ. Ἡ λαιμοτόμος ἐξακολουθεῖ νὰ περιέρχεται καὶ νὰ κόπτῃ κεφαλὰς, οἱ δὲ δήμαρχοι καὶ οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι νὰ ἐνεργοῦν ἕκαστος ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας του. Ὡστε δύνανται τις νὰ εἶπῃ λακωνικῶς ὅτι καθ' ἅπαν τὸ κράτος ἐργάζεται ἡ δημοκρατία καὶ ἡ . . . λαιμοκοπία.

*

Παρατηρήσατε ἐν φαινόμενον περίεργον ; Ἐξέκοσι τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὑποψηφίων συμβούλων ἐχρημάτισαν ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι. Μήπως ἀρχίζῃ τὸ κοινὸν νὰ ἐννοῆ ὅτι ὁ Δῆμος Ἀθηναίων πρέπει νὰ τεθῆ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ;

*

Καί ὁ κ. Συγγρός Ἄρης ! . . Ἄρης ὁ κ. Συγγρός ! . . Μὰ εἶνε δυνατόν ποτὲ νὰ συμβῇ αὐτὴ ἡ ἀνατροπὴ ; πῶς ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀπλοῦ καφεπώλου τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Φιλίππου νὰ μετονομάσῃ τὸ καφενεῖον του ἀπὸ Ἄρη εἰς Κύριον Συγγρόν ; Τὸ μόνον ὅπερ δυνάμεθα ἐκ τούτου νὰ συμπεράνωμεν εἶνε ὅτι ὁ κ. Συγγρός διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν μὲν καὶ τὰς τηλεγραφικὰς ἐπικλήσεις τῶν δέ, ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ ἐκ Παρισίων καὶ νὰ γείνῃ *πλανήτης*.

Ἐν τούτοις τὸν καταδιώκει ὁ κ. Κοκκίδης.

*

Περὶ τούτου ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν καὶ μίαν παρατήρησιν εἰς τὴν νεοφανῆ συνάδελφον *Λίμαρ*.

Πῶς εἶνε δυνατόν ν' ἀποκληθῇ τὸ πεδίου τοῦ Ἄρεως πεδίου τοῦ Συγγροῦ, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Συγγρός εἶνε ἄτεκνος ;

*

Δὲν παρατηρεῖται μόνον εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐρεθισμὸς διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Εἰς τινὰς πόλεις μάλιστα τοῦ Κράτους συμβαίνεισι πράγματα πολὺ περίεργα. Οὕτω π. χ. εἰς Πάτρας ἐκτίθενται σὺν τοῖς ἄλλοις ὡς ὑποψήφιοι δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ δύο γύφτοι. Τίς ἀμφιβάλλει μετὰ τούτου ὅτι φοβερὰ πράγματα *χαλκεύονται* ἐν Πάτραις κατὰ τοῦ δήμου.

*

Ἄναμένομεν κατ' αὐτὰς νὰ ἴδωμεν τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν : «Παρακαλοῦνται οἱ συναισθανόμενοι ὅτι προσήνεγκον ὁποσδήποτε ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἔχοντες ἀξιώσεις νὰ γίνωσιν ἱππῶται τοῦ Σωτήρος ὅπως ὑποβάλλωσιν ἐγκαίρως τὰς ἀξιώσεις των εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ καὶ ὑποψηφίου τῆς Κυβερνήσεως δημάρχου». Θὰ ἐρωτήσητε ἴσως διατί ; Ἀκούσατε τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα ὅσοι ὠνειροπολήσατέ ποτε τὸν τιμητικὸν τίτλον τοῦ ἱππότη. Ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος δι' οὗ ὀρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱπποτῶν ὥστε μετὰ τινὰς ἡμέρας . . . μακάριοι οἱ κατέχοντες.

*

Παντοῦ τὸ ἰσοζύγιον καὶ εἰς τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις

ἀκόμη. Ἡ Κυβέρνησις βλέπουσα ὅτι ἐκ τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων θὰ ἐκλείψωσι δέκα καὶ ἕξ ὑπάξεις, διὰ Β.σ. διατάγματος ἠλάττωσε τὴν ποινὴν εἰς ἰσόβια δεσμὰ δέκα καὶ τριῶν καταδικασθέντων εἰς θάνατον. Ἐλπίζομεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλομεν ἰδεῖ καὶ Β. διατάγμα διὰ τρεῖς ἄλλους καταδικασθέντας ἐπίσης εἰς θάνατον ὅπως ἐπέλθῃ ἐντελὲς τὸ ἰσοζύγιον ἀλλὰ συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸν κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν ὅπως οὗτοι εἶνε Ἕλληνες τοῦλάχιστον δύνανται νὰ εἶνε καὶ Εὐρυτάνας.

*

Τὸ ἀσυμπλήρωτον τηλεγράφημα ὅπερ κατὰ παραδρομὴν διένειμε εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐν τῶν τηλεγραφικῶν πρακτορείων καὶ ὅπερ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ βασιλικῆς ζεύγους τῆς Σερβίας διάστασιν, συνεπλήρωσαν αἱ ἐφημερίδες μετ' ἀξιοθαυμάστου καὶ κατὰ τοῦτο διαφωνίας ἄλλη ἔγραψεν ἓρις, ἄλλη διχόνοια καὶ ἄλλη ἀνταγωνισμός. Ἡ Πρωτὰ δὲν ἔγραψε τίποτε ἄλλ' ἂν ὁ ἀποδημῶν ἀνώτερος αὐτῆς συντάκτης εὐρίσκετο εἰς Ἀθήνας, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συνεπλήρου τὸ κενὸν διὰ τῆς λέξεως . . . *Μεταφοραγία* !

*

Ἴδου ἡ γνώμη τοῦ ἀξιοτίμου καὶ σεβαστοῦ ἡμῶν φίλου κ. Ζηχαρίου Παραδραμένου περὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν.

— Ἐπρεπε καὶ οἱ δήμαρχοι τῶρα ὅπως καὶ οἱ βουλευταὶ νὰ ἐκλέγωνται μὲ τὴν μεγάλην περιφέρειαν !

Ἄρης

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΔΕΚΑΣΤΡΟΝ

Ἄξιόγραστε καὶ ἐρίτιμε φίλε.

Πιστός εἰς τὴν υπόσχεσίν μου, ἰδοὺ συνεχίζω σήμερον τὰς περὶ τῶν προϊόντων τῆς νεαρῆς ἡμῶν φιλολογίας πληροφορίας. Παρενόησον ἀπὸ τῆς τελευταίας μου ἐπιστολῆς φρικώδη πράγματα ἢ λαιμοτόμος ἐπεχείρησεν ἀπαίσιον περιοδείαν ἔπεσον εἰς τὴν γῆν τόσαι κεφαλαί, ὅσαι ἠγέρθησαν κατὰ τὴν ἀρτι λήξασαν βουλευτικὴν περίοδον ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου καὶ μεταξὺ τῶν οἰκτρῶς ἀραιωθεισῶν τάξεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀξιοῦσαι ὑπερφιάλως τὴν ἀρχηγίαν καὶ ἐρρευσε τόσον αἷμα, ὅσον δὲν ἐχύθη ἴσως ἀπὸ καταβολῆς τῶν ἐλληνικῶν θεάτρων ἐπὶ τῆς σκηνῆς χάρις εἰς τὰ ἀξιεπαίνως μεταφραζόμενα σωρηδὸν δράματα τοῦ Δενερύ. Τ' ἀπαίσια ταῦτα θεάματα, ἅτινα κατ' ἀνάγκην, ὡς τακτικὸς ἀναγνώστης τῶν ἐφημερίδων μας παρηκολούθησα, ἦτο πιθανόν νὰ μοὶ ἐμπνεύσωσιν ἀγρίας ἰδέας καὶ νὰ ταραξῶσι τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐγκεφάλου, ὡς συνέβη εἰς τὸν ἀτυχῆ συνεργάτην μου Ἀββακούμ. Ἄλλ' ἐγὼ ἐσώθην ἐκ τῆς δοκιμασίας, χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσιν μεθ' ἧς ἐπιμένω νὰ πλανῶμαι εἰς τοὺς εὐάνθεϊς λειμῶνας τῆς φιλολογίας εὐρίσκων ἐν αὐτῇ δρόσον καὶ τροφήν. Λησμονῶ τὰς ἀποτροπαίους σκηναὶς τῆς ἀμικτοχυσίας. Πειποθῶ δ' ὅτι τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα θὰ ἔχωσι